

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI ÉRTESSÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Előfizetési feltételek:

Fizetendő Debreczenben.
Egész évre . . . . . 2 frt
Fél évre . . . . . 1 „
Községeknek . . . . . 62 kr.
Egyes szám ára 4 kr.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:

Gróf Degenfeld-tér 3. sz. házban.
Vilmos sörözősarnoka szomszédságában.)
Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetési díjak:

Négy-hasásos petit sorért 8 kr.;
többesórtnál 6 kr.
Nagyobb és többszöri hirdetéseknek igen kedvező engedmények tételnek.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.
„Nyilttér”-ben megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Hirdetések és előfizetések helyben a kiadói hivatalnál, Csáthy Ferencz, Telegdi K. Lajos, Budapest: Goldberger A. Y., Általános Tudósító VII., Erzsébet-körút 14., Blochner J., Eckstein Bern., Haasenstem és Vogler, Bécsben, Prágában A. Oppelik, Schaleck H. és Párisban, Hamburgban s Majnai-Frankfurtban: G. L. Daube és Mosse Rudolf hirdetési intézetében fogadtatnak el.

Hol vannak a jó szívek?

Debreczen, november 19.

Akármilyen enyhe is olykor-olykor a levegő, de bizony csak benne vagyunk már a tébe, a mikor megszűnik a munka s a szegény nép nem tud kenyeret keresni.

Nagy városokban igen természetesen észszetorlódik a szegénység s mert azt hiszi, hogy itt könnyebben akad munka, még nélkülözések közt is itt marad, táplálkozván jó reménységgel, a mi azonban igen sovány táplálék.

Jó reménységből a szegény ember nem tud megélni. Ide lévén kötve számos érdekei útján, kénytelen a nyomorúsággal is megküzdeni, — mert különben is, bár hova megy, télvíz idején nem talál munkát.

Az is nagyon sajnós, hogy a munkaidő alatt nem tudnak annyit keresni, hogy a munkaszünet alatt ugy magokat, mint családjukat fenn tudják tartani s a társadalom irgalmára szorulnak.

A társadalom elő is szokott állani és segít a szűkölködőkön, ugy legalább, hogy nép-konyhát nyit, a hol a keresetnélküli szegény családok felette olcsón, sőt ingyen kapnak legalább egyszer jó, izletes és meleg ételt.

Jótékony nőgyesületünk, legközelebb tartott gyűlésében azt a szomorú kijelentést tette, hogy alap hiányában az idén szó sem lehet részéről a népkonyha felállításáról, de ha a város és a társadalom áldozatkészsége lehetővé teszi, akkor nem zárkozik el annak erkölcsi támogatásától, — vezetésétől.

Véleményünk szerint a nőgyesületnek, viszonyai mellett, más feladata nem is lehet. Tudjuk, hogy a város nem zárkozik el a segítyezéstől, de ez ne oly kismérvű legyen, mint a múlt évben volt, mert az kevés. A rossz táplálkozás szüli a betegségek egész sorozatát s a betegség elterjed a jobb módúak közé és pusztít fent és alant. — Ezt pedig a város megakadályozhatja egy kis áldozattal.

Nem csak kaszárnyákra kell áldozni, megbérházakra, hanem ilyen célra is.

Az meg valóságos szegény, hogy a jó módú híres civis gazdák egészen elzárkóznak a szegények segítyezésétől. Hát mi volna nekik egy-két köböl buzát áldozni, mikor ennek a révén oly sok szegény nélkülöző szomorú életét tehetnék elviselhetővé.

Hol vannak a jó szívek? Vagy mindig az az osztály álljon elő, a hivatalnoki, a mely maga is küzd a megélhetéssel s talán ép azért jobb szívé is, mint a gazdagok.

Elvárjuk, hogy a gazdagok jó szíve nyilatkozni fog sürgősen és megszabadulunk attól a szegénytől, hogy a gazdag debreczeniek szegényei nyomorban, éhezve sanylyjenek egy hosszú télen át.

Némó.

A boldog ünneplés.

Debreczen, nov. 19.

Sokáig volt a magyar iparnak hétköznapja, nagy ideje volna, ha már lennének ünneppajjai is. A költő énekelte, hogy „lesz még ünnep ezen a világon.” S az az ünnep — legalább a magyar iparra késlekedik.

Korán rászáll az est komor fátyola a városra. Egymásután gyulnak fel az utcák és kirakatok lámpái s nagy néptömeg hullámszik a fényes boltok előtt.

Lehetetlen, hogy a járókelők figyelme oda forduljon a fényes üzletek felé, mert hiszen kit nem érdekel a fény, a ragyogás?

Fényben uszik esténként minden kirakat. A város kereskedelme sátorút ott összes kincseivel. Raktári rejték helyeiről előkerülnek a legjobb, legszinesebb, legértékesebb áruk.

Közeledik karácsony s minden vevő azon iparkodik, hogy kedveseit a családban valami széppel lepje meg. Jól tudja ezt a kereskedő s épen azért hozza portékáját kirakatában a nyilvánosság elé.

Őszintén megvallom, hogy nekem a statisztika ritka esetben imponál. Láttam, hogy mi módon készítik az illetők a maguk ipari, mezőgazdasági tanügyi statisztikájukat. Ritkán dolgozhatnak biztos

adatokkal. Jelentésük nem egyéb, mint számcsoportokban kifejezett kombináció és következtetés.

Nekem bizony a kirakatok többet, jobban és biztosabban magyaráznak, mint azon számok, melyeket a ki nem fejtett statisztikai tudomány módszerre mutat fel. Ezekben a kirakatokban a szemlélődő magát a várost látja.

A városnak szükségletét, izlését, vagyoni erejét, hajlamait, vágyait és divátját alaposabban megmutatja egy séta, mint a leg gondosabban szerkesztett leírás.

Egy ilyen séta kevés gyönyörűséggel jár és sok bánatot okoz. Velence, Bécs, Flórencz, Nápoly, Páris, a merre csak jársz, mindenütt magát mutatja. Mindenkinél jellege van. Még Prágának is van, sőt Grácznak is, valamiképpen Triesztnek. A sétáló ráismer a kirakatról a városra.

Itt egy metszet, ott egy ékszer, e helyen egy polcz, amott egy bronz csipkeháló itt, zománcz munka ott, olykor egy karosszék, máskor egy kanna, sokszor egy dombormű, máskor egy koráldarab nyujt jellemző emléket az egész városról.

Nézem, keresem, kutatom a magyar városok kirakataiban is az e fajta eredetiségeket. Vonásokat szeretnék fölfedezni, melyekről jellemzőre lehet következtetést vonni. Látni óhajtom, mit produkál Budapest az emberi civilizáció nagy műhelytelepén? Hol az a hely, a melyről az emberi munkásság versenyterén ez mondható: „ez az enyém, itt én vagyok és senki más?”

Ime ez itt Kína: ráismerek egyetlen sétatobortól. Ez itt India: ráismerek egyetlen kalapált edényéről. Az ott Bokhara: ráismerek a szőnyegrajzáról és színeiről. Ez a mellött Velenczében készült, azon a csecsebecsén bécsi zománcz van, ez a gobelin Párisban készült, azt a fegyvert Angliából hozták, ez a faragvány Svájcra emlékeztet, az a kristály Csehországra, ez a vászon Sziléziára, az a selyem Lyonra, ez a posztó Brünre — ez az üveg, az a vas, az a szerszám, ez a porcellán, ez a tollkés, az a tintatartó. . . mind-mind valamennyi idegen művészek a rajza, idegen telepnek, idegen munkásnak a készítménye.

Négy száz millió forintot adunk évenként idegen országok munkájáért. Ezzel szemben a mi nyeresztermékeinkért alig kapunk három száz milliót.

Hát bizony ez elég szomorú s mutatja, hogy mily nagy feladatok előtt állunk.

De nem kell kétségbe esni. Ha a magyar nemzet hazafisága erősen pártfogásába veszi a nemzeti ipart és kereskedelmet,

akkor az idegen tárgyak eltűnnek a kereskedelem-ből és magyar ipar termékeivel ajándékozhatja meg kiki szeretetteit.

Az lesz az igazi boldog karácsony!

Karcolatok.

— Innen-onnan, mindenünnen. —

Hát bizony akármilyen nyájason mosolygjon is olykor-olykor az őszi napsugár, vége a jó, meleg időnek.

Téli kabátok, fűtött kályhák ideje következtet be.

Hát bizony a kinek ezekben nincs módja, az duzzoghat, de kénytelen — dideregni.

Ez pedig a lehető legelkerülendőbb hivatal.

A németek leveli békája dr. Falb szives volt megjósolni a világ végét.

Ki is tüzte határidőül november 13-dikát.

Ép úgy tett, mint a végrehajtó a — licitációkkal.

De a gondviselés keresztülhuzta a Falb ur okoskodásait és — nem vészett el a világ!

Hej, ha a jó Isten így huználná keresztül a licitációk sorját is, hát akkor kiszáradna az árve-rező hajdu dobja a kilyukadásig.

Hanem a világvégét hirdető komédiának még is volt egy kis haszna.

Akad sok jó kedvű kompánia, a mely saját szemüleg akart meggyőződni a föld pusztulásáról s kedélyes poharozás közt várta a végperczet.

Hát bizony a záróra is elmúlt, de a föld — nem mult el.

Ennek aztán a korcsmárosok örültek — legjobban.

A vigadók pedig megitták a — levét.

Egyéb legmagasabb körökbeli házasságok híján, a nagy világ elveszi a kis szerb királyt és azt — nősítgeti.

De Szerbia királya sem szerencsésebb a többinél. Ó sem lehet boldog.

A többiek feltalálják azokat, a kikkel boldogak lehetnének, neki az a baja, hogy ő meg azt — nem találja.

Ellemben talál akkora kosarakat, hogy Európa minden pletykája is — beleférne.

TÁRCZA.

Feleségemhez.

Milyen más is lett az élet
A mióta veled élek:
Örömemet osztom veled,
Bánatamban vigaszt lelek!

Az öröm, ha meg van osztva,
A boldogságot fokozza;
A bú, bánat könnyebbé lesz,
Hogyha két szív együtt érez!

Jöhet ránk az élet bajjal:
Meglüzdünk mi a viharral,
Bátrak leszünk! — Én úgy érzem,
Ugy e édes feleségem?!
(Csenger.)

Baka Elek.

VASUTON.*

Irtá: Mocsáry Miklós.

II.

Második osztály.

Az a kocsi, melybe véletlenül felszállottam, annyira tömve volt, hogy sok helyen 8-an is ültek egy szakaszban. Átmentem hát a kocsiátjárón egy másikba, mely szintén jól telve volt s végre is belementem egyik szakaszba, melyben csak 4-en ültek; elhatároztam, hogy itt folytatom tanulmányaimat.

* Mutatvány a szerző: „Vasuton” című; most megjelent elbeszélő kötetéből. Ára: 1 korona.

A szakasz utasai közül egy már ismerősnek tetszett előttem és nem lehetett más, mint az a fiatal ember, kit még Rákos-Kereszturon felszállani láttam. Most szundikálni látszott. Rajtakívül még egy öreges házaspár, nyilván előkelő társadalmi osztályból való, volt csak a kocsiban, kinek én siettem bemutatkozni.

Egy sokat emlegetett miniszteri tanácsos nevét hallottam.
— Engedje meg méltóságos uram, hogy gratuláljak legújabb kiütetéséhez.

A Száva-rendet kapta.
A miniszteri tanácsos előzékenyen hajlongott.
— És én most megjelent könyvének sikere alkalmából.

— Oh uram!
A jóságos arcú öreg néni, a miniszteri tanácsosné közbeszólt:
— Legyen szerencsénk jourjainkon. Én is, férjem is szívesen látjuk.
— Oh kérem!

A társalgás egyideig közös ismerőseinkről szólt s a tanácsos felemlítette * báró nevét.
Ugy tetszett, mintha az alvó fiatalember meg-rezzent volna.

— Ismerik méltóságodék * bárókat?
— Kölcsönös jó barátok vagyunk. Különben a báró feljár az Országos Kaszinóba, melynek én is tagja vagyok. Ott beszélgetünk s addig . . .

Felém hajolt s suttogva mondta:
— Gonosz nyelvek azt suttogják, hogy szép, fiatal nejét gróf Vikár Béla szórakoztatja.
Plaide esett a földre s utitársunk, az alvó fiatalember, egyszerre felegyenesedett s felénk fordult:
— Gróf Vikár Béla vagyok. Mint * báró, barátja, kötelességemnek tartom visszautasítani a ne-jét érő rágalmat.

A miniszteri tanácsos hebegett valamit és biztosította a gróft, hogy ő ebben ugy se hisz, hanem csak mint kőszá hirt regisztrálta.

— Jól van! Méltóságod jóhiszeműségéről meg vagyok győződve. Fogadja, kérem bocsánatomat, — szólt, ezzel kezét nyujtott neki s elhagyott bennünket.

Mi visszamaradtok különös hatás sulya alatt voltunk. Egyideig hallgattunk.

A tanácsos törte meg a csendet:
— Milyen férű? Mily határozott és becsületes.
— Sok párbaja is volt, szólt közbe a méltóságos asszony.

— Igen! szép ember is, igaz, hogy szegény.
— A gróf nem gazdag?
— Volt, de elverte. Olvad a pénz kezei között.

Különben nagy lébemann és udvarolt * báró neje-nak leánykorában.
— De nem vette el!

— A leány kikosarazta, mi akkoriban szőbe-széd tárgyat képezte. Egy felolvasónő a — gróft.
Ez utóbbin nagyon is csodálkoztak.

Elbeszéltem, hogy a báróval s nejevel utaztam mostanáig s a báró mint dicsérte nejét.
— Igaz, most már magam se hiszek a pletykának. — szólt a tanácsos.

— Ritka becsületes, erényes asszony — s csettentett a nyelvvel.

Harmadik osztály.

Pár állomást utaztunk még együtt, s a miniszteri tanácsos azután kiszállott. A rekeszt teleülték mindenféle utazók és más kellemetlen vendégek és így elhatároztam, hogy az ut hátralévő részét már csak tanulmányaim nagyobb mérvű folytatása kedvéért is a harmadik osztályon teszem meg.

Miskolczon átszálltam a III-ik osztályba s itt a tanulmányozásra bő alkalom nyílt. Alvásról per-sze szó sem lehetett, de ez nem is volt szándékomban. Átmentem egy rekeszen, melyben lengyel zsidók voltak s megállapodtam egy másikban, a melyik több anyagot látszott mutatni nekem.

Megismerkedtem két szabólegénnyel, egy felszerelővel, egy asztalossal és egy kavic vállalkozóval s azonkívül volt egy öreg ur s egy paraszt pár a kocsiban.

Elég válogatott társaság volt.

A parasztasszony férje mellén pihentetve fe-ljét, aludott. Ezzel tehát semmi dolgom sem volt.

Érdekemet azon csoport kötötte le, melyben a kavicsszállító, a felszerelő s az öreg ur voltak.

Élénk diskurzus fejlődik ki e csoportban, a felett, hogy hol jobb, a vidéken, vagy Budapesten. Megjegyzendő, hogy majdnem mind Pestről jöttek.

A felszerelő szólalt meg:
— Én Pesten találok legjobban magam. Ha tiszta ruhát váltok, elmehetek akármilyen uri társaságba, pénzem, keresetemnél fogva, olyan ur vagyok mint ők. . . A vendéglőben bármely nagy ur mellé leülök, a vidéken pedig kinéznének, sőt ki is dobnának.

Az öreg ur s a kavicsszállító azon véleményben voltak, hogy ez csak a hiúság dolga, senki nálánál nagyobb társaságba ne keveredjék stb.

A felszerelő elég ügyesen védte magát, szójá-rásai, kifejezései képzett, olvasott főre mutattak.

A mint egyik kis állomáson a társaság java része kiszállt, én egyedül maradtam a felszerelővel és életviszonyai felől kérdezősködtem.

Feleletei érdekel birtak rám nézve és mindig többet kérdeztem.

— Mennyit kap mint felszerelő?
— Heti bérem 18 forint s utipénz, azonkívül sok mellékjövedelem. Legközelebb megházasodom.

— Honnan van önnek mellékjövedelem?
— Mint detektív. Én kérem, vegyem a de-tektiv — iskolát is. Ime az igazolványom.

— És jól fizetik a detektiveket?
— Elég jól, de én utoljára is megutáltam a mes-terséget, mely átöltözöködésekkel s a gazemberekkel való folytonos czimboraságot is megköveteli s ujabban mint privát detektív működtem.

— De azért a rendőrség kebelén belül?
— Persze! A rendőrség (titoktartás alatt) mindig kész magánügyekben eljárni, csak jól meg legyen fizetve. Nekem sok ilyen esetem volt.

— Nem értem egészen tisztán! Mik képezik tárgyát az ilyen privát — detektívkedésnek,
— Vegyük a leggyakoribb esetet. Egy férj pl. megfigyelteti nejét, hogy van-e viszonya. Hasonlót a nő férjével szemben is tehet és. . . tovább. De nem itt van a mi fő hasznunk, bár ez is busás jövede-lemmel jár.

A bur nép pedig egymásután huzogatja az — angolkótót.

Az angolkótót az híresztelik, hogy tetszik nekik a dolog s jó képet vágnak hozzá.

Hát hiszen a cigány is jó képet vágott, a mikor megitta a subiczkot, de a keféét még se vette be rá!

Az anglusok — ezt is beveszik.

Rajta kapták a muzsai előjáráságot, hogy mint kinezta meg az ártatlanokat.

Hisz ezek az ártatlanok is olyanok, hogy nagyon rászolultak egy pár — nyaklevesre.

De az akasztásra csak ezután fognak még — megérni.

Ugyan hova súlyed a világl!

Ezelőtt virtus volt az ilyen rabvallás, most meg elcsappják, sőt be is csappják miatta az embert. De már Falb uram nélkül is kilyukad a — világl!

A montenegróiak fejedelme, a derék Nikita, ugyancsak meg van akadáva — apró pénz dolgában.

Csak a multkor vett fel egy takaros kölcsönt a török szultántól s csak a minapában nem számolt el országunknak vagy 600,000 frt postautalvánnyal. Ismét bajban van ő felsége.

Ugy látszik, ott is a pénzből se nagy, se kicsi, — a bajból meg kicsi is van, no meg — nagy is van.

Pedig a jó törökknél sincs rendben a széna.

A hivatalnokok több mint fél éve nem kaptak fizetést s most megörvendeztette a szultán őket — egy fél havi gázival.

Na már erre Magyarországon, még a szalmadi szindirektor se tud ennyire — hátrányba maradni.

HÍREK.

— **Debreczen városa és a „Gazdák biztosító szövetkezete.”** Az országos gazdasági szövetkezet legutóbb tartott gyűlésén elhatározta, hogy a gazdaközönség érdekeinek megvédése céljából „Gazdák biztosító szövetkezete” cz. alatt biztosító szövetkezetet alakít. A szövetkezet elnöksége pártolás végett leküldötte Debreczen városához felhívását s alapítvány, esetleg üzletrészek jegyzését kéri. A jog- és pénzügyi bizottság elé került véleményezés végett s a bizottság a pro és kontra vélemények meghallgatása után javasolja, hogy adassék ki véleményezés végett a gazdasági bizottságnak.

— **Uj közigazgatási gyakoronok.** D e g e n f e l d József gróf főispán Debreczen városból F i t t l e r Jenőt közigazgatási gyakoronokká nevezte ki. Az új közigazgatási gyakoronok hétfőn délelőtt tette a hivatali esküt és hivatalát folyó hó 15-én kezdte meg.

— **A vasuti feljáró.** Lapunk volt az, mely többször megemlékezett az új vasuti feljáró több lényeges hiányáról s örvendünk rajta, hogy illetékes helyen meghallgatást nyertek szavaink, ugyanis B o c z k ó Sámuel főkapitány jelentést terjesztett a tanácshoz, hogy a vasuti feljárónak több rendbeli hibája van, a melyet a járókelők személybiztonsága érdekében minél előbb orvosolni kell. Nevezetesen a gyalogjáró nincs elkülönítve korláttal a kocsijárólól.

— **Hát hol?**

— Abban, hogy a kémlélés alá vett nőket, vagy férjüknél eláruljuk megbízatásunkat s ő külön megfizet bennünket, csakhogy semmit se áruljunk el.

— És ez elég gyakori?

— Nagyon! Itt van mindjárt egy eset Laczi báróval.

Laczi báró * báró közeli rokona volt.

— Hogyan?

— Laczi báró jelentékeny összeget fizet nekem, hogy nagybátyja * báró nejét megfigyeljem.

— Miért teszi ezt?

— Mert a vén báró házassága legszebb reményeitől fosztotta meg s most abban fáradozik, hogy rábizonyítsa a nőre a bűtlenséget.

— De ez nem fog önnek sikerülni!

A felszerelő mosolygott:

— Dehogy, kérem! Magam láttam, hogy a nő és Vikár Béla gróf egyelőre megállapított helyen összejönnek.

— Beszélje el kérem!

— Az öreg báró a kaszinóban volt s Vikár Béla mindent elkészített a szökésre. Kihajtatnak a déli vasut állomásra, de már ott vártam őket kész elfogatási parancsokkal, az esetre, ha csakugyan megszökne. Sok ellenkezés után visszahajtatnak és én 100 frtot kaptam, hogy el ne áruljak semmit.

— Tud erről az öreg báró?

— Dehogy, mit sem sejt!

A vonat lassította járását és S.-A.-Ujhely fele közeledett. A nap feljövöben volt és elűzte az éjjeli sötétséget.

Mikor a vonat megérkezett, kiszállott a báró nejevel s hozzájuk csatlakozott Vikár Béla gróf is. A felszerelő kis távolságban követte őket.

A báró nehézkesen járt s reá támaszkodott nejeére. Az anyagi lélek, a ritka becsület, éretnyes hiven támogatta. Jobbján Vikár Béla gróf szellemesen csevegett.

A nap kibukkant az ujhelyi hegyek mögül s veres ábrázatával emberhez volt hasonló, mikor szétvetette sugarait a társaságra.

Azt hiszem nevetett.

rólól. Kifogásolja a főkapitány azt is, hogy a gyalogjárónak csak a hid felső részén van sűrű vaskorlátja, egyébként pedig csak olyan egyszerű, széles nyílású korlát van, a melyen keresztül a töltésről könnyen lebukhatik az ember. Baj az is, hogy a hosszú hidon egyetlen lámpa sincs. Kéri a tanácsot, hogy ezeknek a pótlása miatt sürgősen intézkedjék. Remélik, hogy a tanács sietni fog a rendőrfőkapitány által felterjesztett s a közönség biztonságára megjelölt kívánságot teljesíteni.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Oláh György végzett joghallgatót, kit régebben lapunkban megjelent tárczái révén is ismer a közönség, a helybeli kir. pénzügyigazgatóság ideiglenes minőségű pénzügyi fogalmazóvá nevezte ki.

— **Eljegyzés.** Ifj. Török Ferenc Er-Mihályfalva gazdasági gépjavitó műhely tulajdonos Debreczenből, 1899. nov. 12-én eljegyezte néhai id. Bácsy László hitese ügyvéd, volt debreczeni ev. ref. egyházi számvevő, városi és egyházi bizottsági tag, Miskolcz szab. kir. város diszpolgára és neje özv. Bácsy Lászlóné szül. Bányai Zsuzsánna uró kedves, szép és művelt leányát, Juliska kisasszonyt.

— **Áthelyezések a honvédszár tisztkarban.** A legutóbb megjelent „Rendeleti Közlöny” nagy meglepetést szerzett a honvédszár ezred tisztkarának. — Ugyanis Ebner Lajos főhadnagynak Jászberénybe, — Latkóczy Rezső főhadnagynak Maros-Vásárhelyre, — Kerian Ádám hadnagynak Kecskemétre és Békessy Béla hadnagynak Érsek-Ujvárra való áthelyezését tartalmazta. — Midőn sajnálattal vesszük tudomásul e rokon-szenves és városunk társaságában kedvelt tiszteltek áthelyezését, — kívánjuk, hogy új állomáshelyeiken érezzék magukat oly jól, mint itt Debreczenben.

— **Révész Imre emléke.** Az egyházkerületi közgyűlés alkalmával határozott az egyházkerület Balogh Ferenc hittanárnak a Révész Imre emléket megörökíteni célzó indítványa felett. Az egyházkerület egyhangulag elfogadta az indítványt azzal, hogy Révész Imre összes munkáit időrendben kiadja s az erre vonatkozó tervezet kidolgozásával, hogy t. i. e. munkák mily sorrendben adassanak ki, az elnökséget, Balogh Ferencet és Révész Imre fiát, Révész Kálmán kassai lelkész esperest bízták meg.

— **Csiky Lajos felolvasása.** Az egymásra toluó napi események között is nagy érdeklődés és maradó hatásra tarthat számot az a mély gondolkodású s humanizmusról tanusoktól felolvasás, melyet Csiky Lajos akad. igazgató, debreczeni fogházi lelkész a jogász- és tisztviselőkör nagytermében „A vallás és emberszeretet a fogház ügy szolgáltatában” cz. alatt tartott olyan érdeklődés mellett, melyből méltán lehet következtetni, hogy a megpendített eszme meg is valósul.

A felolvasáson városunk legelőkelőbb férfiai jelen voltak, sőt idegen városból is számos vendég halgatta meg a felolvasást.

A gyűlés elején Bernáth Elemér, a kir. tábla elnöke a jogász-kör nevében üdvözölte Csiky Lajost és kérte, foglalja el helyét a felolvasó asztalnál. Csiky Lajos akad. igazgató, fogházi lelkész értekezett ezután, arról a témáról, hogy a társadalomnak mi a feladata a kiszabadult rabokkal szemben. Széles alapon tanulmányozta e kérdést. Nyelvtudása segítségével tanulmányozta a mult és a mai idők börtönrendszerét Európában és Amerikában. — Ecseltelte, mily sors vár a családra, melyek fenntartója a börtönt lakja. Felesége, gyermekei odadobva a nincsetlenségnek, a gyalázatnak. És az emberek nagy tömegében ki törődnek ily elesett családdal.

Megilletett, lebilincselte előadásának azon részével, melyben arra hívta fel a jogász közönséget, hogy alakítsa meg Debreczenben is a rabsegélyező egyesületet, melynek — ugymond — alapszabályait már elkészítette. — Majd a célját körvoalozta a megalakítandó egyesületnek.

A rabegyesületben — ugymond — alakítsunk rabiskolót, vegye programmba az egyesület, hogy a kiszabadult rab munkához jusson. — Lelkes taps és éljen hangzott fel a felolvasás után.

— **Halálózás.** Nagy Mihály, a debreczeni első takarékpénztár nyugalmazott ellenőre, hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. A derék, jövőkép ember halála széles körben kelt igaz részvétet, mert tiszta jelleme, szeretetreméltó egyénisége miatt általános szeretetnek és tiszteletnek örvendett.

— **Nov. 17.** Kegyeletes emléknappja lehetne nov. 17-ike a debreczenieknek, mert ekkor van halhatatlan fiának: Csokonai Vitéz Mihálynak születése évfordulója. Az ideai a 126-ik évforduló alkalmából a Csokonai-kör felolvasó estélyt rendezett a „Bika” dísztermében, melyen több dalos egyet miködött ki. G é r e s i Kálmán alelnök szép emlékbeszédet mondott, dr. Gulyás István főisk. tanár Veszprémi Istvánról olvasott fel. Dr. V é r t e s y Gyula fővárosi segéd tanfelügyelő novellát olvasott fel. — Közönség elég szép számmal volt. — Hát bizony lehetne egy kicsit nagyobb szabásu is a Csokonai emlékezete.

— **A kápsálás.** Megkezdődött a kápsálás, vagy mivel a mai kor már alig-alig érti ezt a régi világból ránk maradt szót, hát mondjuk, hogy az ősi segélygyűjtés, ez alatt pedig azt tessék érteni, hogy az ősi kollégium ily ősz idején ősi szokás szerint kiküldi növendékeit a város közönségéhez, hogy felkeresvén őket, kérjenek az iskola és a szegény tanulók számára adományokat, mert bizony sok gyermeke van az alma maternek, kik mind enni kérnek s ráfér ez a kis segítség. Őt-hat diákból álló csoport járja föl az egyes utcákat s házról-házra járva gyűjti a már ma nagyon is lassan gyűlö adományokat. Hja elmultak a régi szép idők, midőn még tárt karokkal fogadta a közönség a diákokat s nem csak hogy többet kaptak, mint ma, de még a kápsálók is asztalhoz ültették, hol gazdag vendégségben volt részük. Régente gyönygy nap volt ez a diák életében, majd olyan, mint a legátio, tiszter-

tizenötösör villásreggelizett, háromszor-négyszer ebédelt s Isten tudja hányszor vacsorázott. Bezzeg ma már savanyu arcok fogadják a kéregető diákokot, ki pirul arczal mondja el monddokáját, melyre de sok helyen kapja ezt a feleletet: „Nem szégyel ur. ruhában koldulni” vagy „Itt egy csomó gyerek, vi-gyen el vagy kettőt belőle!” Hja változik minden. S ez a hajdan szép szokás is lejárta magát, elavult s ma nem egyéb, mint teher, melyet orczapirulással teljesítenek.

— **Az önkéntes iskola állandósítása.** Hosszas, nehéz munkájába került a tanácsnak, míg végre keresztül tudta vinni, hogy az önkéntes iskolát Debreczenbe helyezték. Oláh Károly tanácsnok most azzal az eszmével foglalkozik, hogy az önkéntes iskolát városunkban állandósítsák. Erre vonatkozólag jelentést is adott be a tanácsnak, melyben azt indítványozza, hogy a tanács hasonló s működék közre, hogy az önkéntes iskolát Debreczenbe állandósítsák. Hiszszük, hogy a tanács minden lehetőséget megtesz, hogy Oláh Károly indítványa megvalósulhasson.

— **Egy régi táncz.** A most mulató ifjuság nem ismeri már, csak hírből azt, a bár nem magyar, de 20—25 év előtt szívesen tánczolt szép tánczot, a mit úgy hívtak, hogy — kotilion. Rendszeren a szünet után tánczolták s igen ügyes volt, a rendező 2—3 órán keresztül is foglalkoztatta a tánczosokat, a mi nem is volt nehéz, mert kiki a maga kedvesével tárgyalta azt, a melynek szünetei alatt sok szép szerelmi történet kapcsolódott. Ezt a régi tánczot fel akarják az ideitéli multságokon támasztani s a nő-egyet első tánczvizgalmán mutatni fogják azok, — a kik tudják. Tánczról lévén szó, bizonyára sokan és hamar meg fogják tanulni.

— **Dalestély.** A Debreczeni Dalegylet kedden este a Margit fürdő dísztermében tánczozal egybekötött dalestélyt adott. Mácsa s Sándor vezetése alatt igen jó készűtséggel adták elő Fortuner: „Mi volt nekem” és S é l l e y: „Nem sirok én” című dalait. Ugy szintén nagyon jól, mely érzéssel énekeltek el Székács: „Kurucz nóták” és S z e n t i r m a y: „Fehér galamb” című dalait. A közönség élénk tetszésnyilvánítások közepette hallgatta végig B e s c h n i t hangulatos „Rijnai út”-ját, mit kellő fegyelmeltséggel, hatásosan adtak elő. A jól sikerült hangverseny után táncz volt, mely R á c z Károly zenéje mellett hajnalig folyt.

— **Eljegyzés.** A debreczeni társasélet egyik fiatal, rokonszenves tagja, tasnádi, téesői és huszti Dr. Kovács József ügyvéd eljegyezte vinnai és dráveczi D r a v e c z k y Gyula és neje F é n y e s Erzsébet kedves leányát G á l o s - P e t r i b ő l. Az eljegyzéshez a legőszintébb szerencsekívánatok fűződnek.

— **Hét év.** E hó 17-én volt hét év, hogy Dr. Wolafka Nándor v. pü-pök először városunkba érkezett mint r. kath. plebános. Felekezeti elfogultság nélkül kell beismerni, hogy e hét év alatt sok jót tett az emberbarát-püspök, aki nem nézi, hogy a segélyre szorult milyen hit szerint imádjá Istenét, hanem segít azokon, akik hozzá fordulnak. A r. kath. papokról mondták, hogy holt ke z ö k v a n. No az a mondás a debreczeni plebánosra nem alkalmazható, mert igaz, hogy szép jövedelme van, de annak nagy részét jótékony czélokra áldozza. Bár minden felekezet papjai ily buzgók volnának!

— **A Csáthy-féle naptárak** a szokott csinos kiállításban megjelentek s a nevezett cég könyvkereskedésében kaphatók. A virágos külső lappal ellátott Tárca-naptár ára 30 kr, a nemzetiszin körzettel díszített Tárca-naptár ára 20 kr, a Lap-naptár ára 16 kr.

— **Jövöheti bünügyi végtárgyalások.**

1899-ik év November hó 20-án, hétfőn:

Lusztig Gyula s társa ellen vétkes bukás vétsége. Jánosi Béla ellen vétkes bukás vétsége.

Ádám Juliánna s társa ellen g. o. emberölés véts.

November hó 21-én kedden:

Szabó Márton s társa ellen tüzvétség vétsége. Deák Ferenc társa ellen párviadal vétsége.

Ádám Lajos s társai ellen zsarolás vétségéért.

November hó 22-én, szerdán.

Vozatka Antal ellen súlyos testisértés vétsége. Balku Gyula s társa ellen párviadal vétsége.

Tóth Gábor ellen hivatalos hatalommal visszaélés. Kiss János ellen hamis vád bűntette.

Tóth Imre ellen okirat hamisításért.

November hó 23-án, csütörtökön:

Tóth Lajosné ellen lopás büntestéért. Gyűgyei Imre s társa ellen lopás büntestéért.

Popovics Gyula s társa ellen párviadal vétsége.

November hó 24-én pénteken:

Heiman Adolf ellen lopás bűntette. Kiss Lajos ellen lopás büntestéért.

Jenei Imre ellen, közokirat hamisítás büntette. Berencsik István ellen g. o. s. t. sértés büntette.

Nagy Erzsébet lopás büntestéért. Turi János ellen lopás büntestéért.

Grünfeld Mózes ellen sajtórendőri vétségért.

Ugyanazon nap ítélethirdetések.

* **Szabászat.** Varrást, minta rajzolást angol és francia módszer szerint a legrövidebb idő alatt mérsékelt díjért alaposan tanít vidékieket is B-pesti szabászat tanintézetet végzett szabónő. Minden tanítvány magának varrhat. Cím a kiadóhivatalban.

* **Jótekönyvezési államsorsjáték.** Mint az előző években, ez idén is nagy jótekönyvezési államsorsjáték rendeztetik. Ezen sorsjáték intézményreményeiben következő jótekönyvezési listmeyer részesednek: 1. A vagyontalan állami tisztviselők özvegyei és árvái részére létesítendő alap. 2. A sárvári közokrház. 3. A katolikus tanoncokat védő egyesület. 4. A budapesti V. kerületi népkönyha. 5. A Paulai Szt-Vinczéről nevezett irgal-

mas-nének vezetésére bizott ó-budai tan- és nevelő intézet. 6. A fehér-kereszt országos lelencház egyesület. 7. A Zeugg városi közokrház. 8. A kassai Mensa Akadémia. 9. A budapesti Thabita-egyesület. 10. A magyar vörös kereszt egyet kolozsvári főkeja a jövedelem 1/10, 1/10 részében. A játékterv nagyon kedvező esélyekkel kecsegtet, a főnyeremény 150,000 korona, az összes nyeremények 365,000 koronára rugnak. Sorsjegyek a 2 frtért kaphatók minden adó- és só hivatalnál, a legtöbb postahivatal és dohánytörszében. A buzás folyó évi december hó 30-án történik.

* **A saison virágát** éli már a fővárosban. Az ősz, mely Budapestnek legszebb évszaka, ide vonza még a „kérészetlétük”-et is. Egy kiváló írónk nevezte el így azokat az előkelő embereket, a kik jóformán csak átutazóban tartózkodnak itt, mert az év legnagyobb részét másutt: Itáliában, Abbáziában és a Császárvárosban töltik. De van is részük Pesten elég multságban. A Stefánia uton gyönyörű kocsikozó látható naponként, külföld mint akár a híres bécsi Práteren. Azután a legjelentékenyebb eszközei a szórakozásnak, a színházak is most nyujtanak legtöbbet. Sarah Bernard, Duse, Novelli egymásután gyönyörködtek a közönséget magas művészetükkel. Mindezekről és minden egyéb említésre érdemes eseményről érdekes és tanulságos cikkekkel közöl a „Képes Családi Lapok”. Kiváló tollu írók érdekes dolgokat írtak most is belé a vendégzereplésekről, a színházi premiekről. Most különben nagy meglepetéseket készűl nyújtani ez a lap olvasóinak. A „Képes Családi Lapok” ára egész évre csak 6 forint. A kiadóhivatal, mely Szondy-u. 11. alatt van, mindenkinek szívesen küld ingyen mutatványszámot.

Ingatlanok forgalma.

(A debreczeni kir. törvényszék, telekkönyvi osztályánál).

Jámbor Zsigmond és neje Kákus M. megveszik a debreczeni 6421. sz. tjkvben 3675. régi sorsszám alatt foglalt házat Cziraszin Sándor és neje Kender Idától 3000 frtért.

Szabó József és neje Fejes Eszter veszik a debreczeni 6845. sztkvben foglalt 2590. régi sorsszámú házat 200 31/100 öl részét Tanner Ignácztól és viszont Tanner Ignáczt veszi a debreczeni 708. sz. tjkvben foglalt 534. régi sorsszámú házat Szabó József és neje Fejes Esztertől csere czimén mindegyik 2800—2800 frt csere árban.

Szabó Gábor veszi a debreczeni 7301. sz. tjkvben 5186. b. hrsz. foglalt 546 □ öl Tégláskerti szőlőt Nagy Istvánné Balla Zsuzsánától 400 frtért.

Busi Bálint és neje Burai Eszter veszik a debreczeni 1061. sz. tjkvben régi 611. sorsszámú házat özv. Tóth Andrásné, Szalai Juliánna és gyermekeiktől 3800 frtért.

Ecsedi Gábor és neje Dobi Zsuzsánna veszik a debreczeni 1892. sz. tjkvben 5984. hrsz. 1 hold 1400 □ öl onodói földet Rózsa Mihály és neje Radácsi Juliánától 730 frtért.

Debreczeni piac.

Gabona árak. 1899. nov. 14-én.

	Felső ár	Közép ár	Alsó ár
Búza	7.80	7.60	7.50
Kétszeres	6.50	6.40	6.30
Rópa	5.60	5.50	5.40
Árpa	5.30	5.20	5.20
Zab	4.90	4.80	4.70
Tengeri	6.20	6.10	6.00

Húsárak.

Marhahús egy kiló 40—52, (kóser) 62 kr. Borjuhús 48—60 kr. Sertéshús 52—64 kr. Juhhús 38—40 kr. Szalonna m. mázsa 42—44, — háj 52 frt

Kiadótulajdonos: Zicherman Herman.

W. S. A. S. T. U. N. C. H. N.

Henneberg-selyem

45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárainból rondeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín- és mintázatban. Privát-fogyasztóknak postabér- és vámentesen, valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek, HENNEBERG G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) ZÜRICHBEN. — Magyar levelezés. — Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Chocolat

SUCHARD

Mindenütt

kapható.

Cacao

FRIEDMAN L. LAJOS

Első budapesti művirág és sirkoszorú gyár főkja Debreczen, piacz-utoza 65. szám.

Azon rendkívüli ujtásra batorokodom a n. é. közönség becses figyelmét felhívni, hogy a ki nálam koszorút és a hozzávaló szalagot veszi, a **szalag nyomást ingyen eszközölöm.**

Továbbá **művirágkoszorúk, kalap-virágok, kalap-tollak, praeparált cikászok és pálmák,** kész szabadszek és egyéb művirágok dús választékban felszerelt raktárát ajánlja.

Elvállalok a legkényesebb izlésnek is megfelelő salonok, kávéházak és ebédlők művirággal való díszítését, különös sulyt fektetek **menyasszonyi koszorúkra és girlandokra,** a melyeket kívánságra mérték után is készítek.

Tollmosásokat és boa göndörítést és festést legutányosabban számítok.

Üzletem vezetésével **MEZEY GIZELLA** urnót bízom meg. 1-6.

HIRDETMÉNY.

Ő es. és apostoli királyi Felségének legfelső elhatározása alapján ezennel megkezdetik a **XXI-ik magyar királyi államsorsjáték**

rendezése, melynek remélhető tiszta jövedelme következő közhasznú és jótékonyzélókra fog fordítottatni. 1. A vagyontalan állami tisztviselők özvegyei és árvái segélyezésére szánt alap. 2. A sárvári közkórház. 3. A katolikus tanoncokat védő egyesület. 4. A budapesti V. kerületi népkönyha. 5. A paulai Szt. Vinczéről nevezett irgalmas nénék vezetésére bízott 6-budai tan- és nevelő-intézet. 6. A fehérvárosi országos lelencház egyesület. 7. A Zengv városi közkórház. 8. A kassai Mensa Akadémia. 9. A Budapesti Tabitha egyesület. 10. A magyar vörös kereszt egylet kolozsvári főkja a jövedelem $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{10}$ részében.

E sorsjáték összes, 7691-ben megállapított nyereményei az alább következő játékterv szerint **365,000 koronára rugnak és pedig:**

1 főnyeremény	150,000 korona	10 nyeremény	1,000 korona
1	50,000	20	500 . . . . .
1	20,000	50	100 . . . . .
1	10,000	100	50 . . . . .
2 nyeremény	5,000	1000	20 . . . . .
5	2,000	6500	10 . . . . .

Az összes nyeremények készpénzben fizettetnek ki. (126) 3-6.

A húzás visszavonhatatlanul 1899. évi december 30-án Budapesten történik.

Egy sorsjegy ára 2 frttal o. é. van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók a m. kir. lottójövedéki igazgatóságnál Budapesten (IX., Csépel-rakpart, félemelet), a hová a megrendelt sorsjegyek ára postautalvány mellett előre beküldendő, valamennyi adó- és sóhivatalnál, a legtöbb postahivatalnál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegy áruló közegnél.

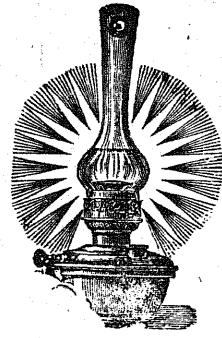
Budapesten, 1899. augusztus hó 1-én.

M. kir. lottójövedéki-igazgatóság.

Ifj. PÁJER JÓZSEF

porcellán-, üveg-,
lámpa- és konyhaberendezés nagy raktára
DEBRECZENBEN.

ÜZLETHELYISÉG: FŐPIACZ, KOSSUTH-UTCZA SARKÁN.

Van szerencsém, úgy a helybeli, mint a vidéki nagyérdemű közönség becses tudomására juttatni, hogy az idény beálltával dusan összeállított lámpa raktárt rendeztem be.

Tartok raktáron minden jóhírnevű és gyártmányú

álló és függő lampákat

a legjobb égőkkel egész gyári áron, ugymint Dittmár-féle nap, kometen, bahu, dupla és 30 40 gyertya lángu meteor-égőkkel, melyekkel eladás előtt mindig kipróbálva szolgálók.

Tartok raktáron igen finom szövésű kanócokat, lámpaollókat lámpaüveg keféket, petróleum kannákat s minden egyes lámpa részeket.

Ajánlom továbbá gazdagon berendezett raktáramat, u. m.:

ét-, thea-, kávé-, mocca-, mosdó- és üveggészleteimet

francia, angol s több hazai kivitelben igen jutányos áron.

Berndorfi evőszkőzöket, disztárgyakat, úgy chinaezüst, mint alpaccában árjegyzék szerint, továbbá csont- és fanyelű asztali és dessert késeket, mosdó asztalokat minden kivitelben.

Szobadiszítéshez nagyválasztékban szolgálhatok majolika és terakotta vázákat és kosárokat, ugyszintén faldiszeket és szobrokat minden nagyságban.

Ajánlom továbbá az abaujmegei majolika gyár szép kivitelű áruk bizományi raktárát, mely gyártmányból dusan el vagyok látva. Konyhaberendezéshez minden ahhoz való kellékekkel a legolcsóbb árák mellett szolgálhatok.

Menyasszonyi kelengye bevásárlásnál kamatot engedményezek. — Vidékre csomagoló ládat nem számítok. — Vidéki megrendelésekre a csomagolásnál a legnagyobb gond fordítatik, az uton történendő esetleges kárért felelősséget vállalok.

Kiváló tisztelettel

Ifj. PÁJER JÓZSEF.

(109.) 8-12.

Lahmann orvosdoktor

Arjegyedket ingyen és bérmentve. Raktárakat megnevezem.

alsóruházata.

Valódi csak ezzel a védőjeggyel.

Orvosi előkelőségek legjobban ajánlják e legégségesebb és legjobb fehérneműt.

Nem ugrik össze. Nem csomósodik. A bőrt nem izgatja.

Tartósságát és selyempuhaságát mindig megtartja.

Bármely időszakban a legkellemesebb viselet.

→ Sokkal olcsóbb mint a gyapju-fehérnemű. ←

Egyedül engedélyezett gyár:

H. Heinzelmann, Bregenz
(Vorarlberg).

Főraktár: **BÉKÉS LAJOS** úrnál
Debreczenben.

Klein testvérek első közvetítő és tudakozó intézete.

Gróf Dégenfeld-tér 3. sz. (ezelőtt Rózsa-tér).

156-dik számú telefon állomás.

Zongora órákat óhajt adni egy művelt özvegy. Értekezhetni Klein testvérek irodájába

Eladó ház bormérő joggal a Csapó-utcai részén, mely áll 5 szoba, 2 konyha, kamara és a hozzátartozókból. Értekezhetni Klein testvérek intézetében. 511.

Fűszer — rőfös üzlet egy vidéki városban — jó forgalmu — átadatik. 512.

Egy nyoloz lőerejű Roboi-féle gép felszerelve olcsó árban eladó. Értekezhetni Klein testvérek irodájában. 515.

Egy igen jövedelmező üzlethez egy társ 1200 frttal kerestetik. 514.

Egy utczai szoba előszobával, kamarával együtt bérbeadó. 516.

Műve't úri ember 400 frt biztosítékkal pénzbeszedő, felügyelő vagy más bizalmi állást keres. 512.

Gazdatiszti — számtartói állást keres egy a könyvelésben is jártas, gazdaságban jelenleg is alkalmazásban levő egyén. 511.

Írnoki állást keres egy volt nyomdász.

Ház eladó, vagy bérbeadó közel a Collégiumhoz, mely áll 3 szoba és a hozzátartozókból. 514.

Itozásnak vagy bormérőnek ajánljuk egy 50 frt biztosítékkal rendelkező egyén. Értekezhetni Klein testvérek irodájában. 511.

Nevelő fiú 16 éves IV. gymnasiumot végzett alkalmazást keres. (509)

Két lakás kiadó Péterfiak részén 3-4 szoba és hozzátartozókkal.

Ujostásu tanyaföld 32 hold 1005 ööl közel Debreczen városához eladó, esetleg bérbeadó. — Értekezhetni Klein testvérek tudakozó intézetében. 511.

Kosztosok magános özvegy urnónél teljes ellátásra felvétetnek. Értekezhetni Klein testvérek tudakozó intézetében.

Rákóczy-utczai részén egy kitünő, alkalmas, olcsó ház eladó. Értekezhetni Klein testvérek irodájában. 514.

Irodaszolganak állást keres egy tiszteges fiatal ember. — Értekezhetni Klein testvérek tudakozó intézetében. 513

Az ezen rovatokban közlöttek iránt felvilágosítást ad s egy ily közleményt 50 fillér előleges lefizetése mellett, felvesz és közlétes.

Legnagyobb és legolcsóbb butorraktár

LAMBERGER és TÁRSA

Debreczen, Üzlet: Piacz-útcza 44. (Dr. Ujfalussy ház.)

Gyártelep: Arany János-utczza 5. szám.

Ajánlják dusan felszerelt és modern izlésű butorraktárakat, a melyek ujonnan berendezett gyárunkban a legjobb anyagból készülnek és a melyek a **legkedvezőbb áron** szerezhetők meg.

A n. é. közönség szives pártfogását kéri Tisztelettel

Lamberger és Társa.

Az érdeklődők dusan berendezett üzleti raktárainkat bármikor megtekinthetik. 6-2.